

ת"פ 9612/04 - מדינת ישראל נגד ראיצ' מסארווה (עוצר)

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 23-04-9612 מדינת ישראל נ' מסארווה(עוצר)
תיק חיזוני: 144493/2023

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרוייז
ממשימה מדינת ישראל
נגד רaicz מסארווה (עוצר) ע"ז עלא תלאוזי
נאשם

החלטה

ענינה של החלטה זו התנהלותו של ב"כ הנאשם, עוזעלא תלאוזי.

תחילת הדברים בכך שבמצב החירום אשר הוכרז במדינה עקב המלחמה שפרצה ביום 23/10/7, ניתנו מעט לעת החלטות על ידי נשיא המחווז, כב' השופט מנחם מזרחי, בדבר קיום דיונים מסוימים במתוויות שונות. לעניינו, נקבע בתקופה הרלבנטית כי כל בית משפט יקיים אחת לשבוע בלבד يوم דיונים מסווג מוקד תביעות משטרתיות, אשר יוקדש רובו ככלו לתיקים של נאשמים במעצר.

במצב דברים זה, לעניין בית משפט השלום בכפר סבא, נשמעו לפני ימי דיונים אלה. בד בבד, ביחס לדינוי טיעונים לעונש בעניין נאשמים במעצר של תביעות כפר סבא שהו קבועים לפני שופטים אחרים, נבחנה האפשרות שאף אלה ישמעו לפני. זאת בשים לב לכך שבאותה עת לא היה צפוי קרוב לשמייעתם לפני השופטים האחרים, ששמעו אך ורק עניינים דוחפים במסגרת תורנויות.

וככה זאת, ניתנו בתיקים המתאימים החלטות של השופטים האחרים, שביררו האם הצדדים מסכימים להעברת דין שכך. כך היה בין היתר בתיק בו עסקין, והדברים באו לידי ביטוי בהחלטת כב' השופט אביב שרון מיום 23/10/23.

בעקבות ההחלטה זו, שקבעה מועד מירבי להתייחסות הצדדים עד ליום 25/10/23, מסרה ב"כ המשימה ביום 25/10/23 כי היא משaira את שאלת העברת הדיון אליו לשיקול דעתו של בית המשפט. לעומת זאת, לא נמסרה כל תגובה מצד עוזעלא תלאוזי, אשר קיבל עליו את יציגו הנאשם בהודעה שנמסרה לבית המשפט עוד ביום 31/5/23.

משכך, ניתנה ההחלטה נוספת על ידי כב' השופט שרון ביום 29/10/23. על פי ההחלטה זו, משטרם ניתנה תגובה ב"כ הנאשם, העניין מועבר בשנית ל代表团ו, שתינתן עד ליום 31/10/23. כן נקבע כי היעדר תגובה ממשמעו הסכמה.

עמוד 1

גם בעקבות החלטה זו לא נמסרה כל התייחסות מצד עו"ד תלاؤי. משכך, ביום 23/11/2023 ניתנה ההחלטה נוספת על ידי כב' השופט שרון. על פי ההחלטה זו, נוכח עמדת המאשימה, היעדר תגובה מצד ב"כ הנאשם, וסדרי העבודה בבית המשפט במצב החירום, התקיק מועבר אליו לשיקול קביעתו לפני לטיעונים לעונש.

בהמשך לכך, ביום 22/11/2023 קבעתי את התקיק לטיעונים לעונש לפני ביום 23/11/2023. והנה, ביום 5/11/2023 מסר עו"ד תלאווי לבית המשפט תגובה מטעם ההגנה, על פיה הוא מתנגד להעברת הדיון, וזאת בעיקר מהנימוק שהודאת הנאשם לפניו כב' השופט שרון ניתנה לאחר שזה קיים "מינו גישור", ומכאן החשיבות שהטיעונים לעונש יושמו לפניו.

בהמשך לכך, ביום 5/11/2023 קבעתי כי הדיון שנקבע לפני מבוטל, והתיק מוחזר לכב' השופט שרון לקביעת טיעונים לעונש לפני אחד מימי הדיונים הקבועים לפני כל המוקדם בחודש דצמבר 2023. בד בבד קבעתי כי אני שוקל לחיבב את עו"ד תלאווי בהוצאות אישיות, נוכח התעלמותו מההחלטות כמפורט לעיל, באופן שכמתואר לעיל, הביא לבזבוז זמן בית המשפט, ומהווה זיהול משתמש בהחלטות בית המשפט.

עו"ד תלאווי הגיע להחלטה זו ביום 6/11/2023. קריית תגובה זו לא שכנעה אותו כי יש מקום להימנע מחיובו בהוצאות אישיות בגין התנהלותו לעיל. יתר על כן, קריית התגובה הביאה אותו למסקנה כי יש מקום דוחק להוצאות בסכום גבוה יחסית. הדברים נובעים מכך שהרשום העולה מתגובה זו הינה שעו"ד תלאווי אינו משכיל להפנים את האופן שבו עלי להתנהל כלפי בית המשפט, עוד מעבר לחובתו לקיום החלטות בית המשפט.

כך, בתחילת תגובתו אומר עו"ד תלאווי- "ח"מ מבקש לא "לאיים" עליו בהוצאות אישיות". כבר קריית מלמד שנראית שאצל עו"ד תלאווי התהפקו היוצרות, כך שלשיטתו הוא זה אשר קובע כיצד בית המשפט יתנהל מollow, ולא היפך. אף הייחוס לבית המשפט מעשה של איום, גם אם הוא בא בוגדר גרשימים, אינו ראוי, בלשון המעטה.

יתר על כן, מתן אפשרות לעורך דין להביע עמדתו נוכח שיקילת חיובו בהוצאות אישיות הינה צעד מקובל ומוסרש בפסקה לעניין זה, שהרי החלטה לו הינה חיוב בהוצאות ללא מתן זכות טיעון. והנה, כאשר בית המשפט מאפשר זכות טיעון זו, גם במקרה של התנהלות אשר קשה להסבירה, וזאת מתוך הקפדה על זכויותו של עורך הדין, כיצד ניתן לקבל תרעומת כלשהי מצד الآخرן על כן, שלא לדבר על אופן ניסוח התרעומת?

בהמשך, טוען עו"ד תלאווי כי הגיע התייחסותו ברגע שידע על ההחלטה, ומוסיף כי עיון בתיק מלמד כי אישורי הפקטים נשלחו אך למספר הפקס של התביעה ולא למשרדו של עו"ד תלאווי, כאשר איש לא ידיא עימיו קיבל ההחלטה או צפיה בהן. אך עקא שיעון בתיק מלמד כי עו"ד תלאווי דוחק ידע על ההחלטה בסמוך מאד לאחר מתן. זאת נוכח התיעוד הקיים במערכת נת המשפט של צפיפות משתמשים החלטות שניתנו, בין באתר האינטרנט ובין בישומון (אפליקציה/קציגיה).

כך, כאשר ההחלטה מיום 23/10/2023 ניתנה בשעה 11:20, הרי בו ביום בשעה 12:06 עו"ד תלאווי צפה בההחלטה באתר. ודוק, לא מדובר רק בזיהוי של משרד עו"ד תלאווי צופה בההחלטה, דבר שדי היה בו לכשעצמו, אלא גם בזיהוי

הפרטני של עו"ד תלاؤו כמשמעותו צפה בהחלטה. הנה כי כן, בהחלטה זו צפה עו"ד תלאווי פחות משעה לאחר שניתנה, אך לא הגיב לה.

כן, כאשר ההחלטה מיום 23/10/2019 ניתנה בשעה 13:32, הריו בו ביום בשעה 10:47, עוזר תלאווי צפה בהחלטה בישוםו. גם כאן לא מדובר רק בזיהוי של משרד עו"ד תלאווי צופה בהחלטה, דבר שדי היה בו לכשעצמו, אלא גם בזיהוי הפרטני של עו"ד תלאווי כמשמעותו צפה בהחלטה. הנה כי כן, בהחלטה זו צפה עו"ד תלאווי פחות משלוש שעות לאחר שניתנה, אך לא הגיב לה.

על רקע זאת ניתנו החלטות ביום 2/11/2019, אליהן הגיב עו"ד תלאווי ביום 5/11/2019, על אף שתגובתו כבר לא נתבקשה, ותוכן החלטות היה פועל יוצא מהעדר תגבותיו במועדים שנקבעו לכך. הנה כי כן, רק כאשר נוכח עו"ד תלאווי בקיומו של החלטות שלא השיבו רצונו, פנה לבית המשפט, והביא לקבלת עמדתו, אותה ניתן היה בŃקל להעיבר עוד שבועיים לפני כן, באופן שהייתה מונעת משני שופטים פעם אחר פעם להיזיק לתיק זה, ואף מונעת קביעת דין שבדייעבד הפרק מיותר.

התנהלות זו של עו"ד תלאווי כמו אשר מגיב להחלטות היכן שלא נתבקש כאשר הדבר משרת להבנתו את לקוחו אינה ייחודית לתיק זה. לעניין זה ראו למשל שני תיקים שבהם ביום 12/11/2019 הגיב עו"ד תלאווי, מבלי שנדרש לכך, תוך כשעה ופחות מכך מאז מתן ההחלטה- ת"פ 21219-01-21, ת"פ 23-05-71390. ודוק, יש לבירך על כך שעוזר תלאווי משרת נאמנה לקוחותיו ובמיא עמדתם לפני בית המשפט באופן הנובע מהחלטות על אף שמדובר זו לא נדרשה בהן. אך כאשר הדברים באים ביחס עם התעלמות מופגנת מהחלטות בית המשפט שמצוירות התייחסו, להן הוא מודע בזמן אמת, אין אלא להסיק שמתבצעת ביריה מכוונת על ידו למזה להגיב ולמה לא, כאשר כבוד ההחלטה בבית המשפט לכשעצמם אינם נר לרגליו.

עו"ד תלאווי אף מנסה להציג בתגובתו על כך שכאשר בעבר יציג את הנאשם עו"ד יוסף מסאрова, יתכן שזו הסיבה מדוע לא העבירו ההחלטה לעיון עו"ד תלאווי. אולם כאשר התבגר כאמור שעוזר תלאווי היה מודיע להחלטות, ברור כי אמרה זו באה בבחינת תירוץ ולא בבחינת סיבה, והדברים נאמרים בלשון המעטה. על מנת לסביר את האוזן, אכן עו"ד מסאрова היה מעודכן כמייצג בתיק גם לאחר שעוזר תלאווי נטל עליו את הייצוג, אך הדבר גרם לכך שההחלטה האמורות נצפו באתר ובישוםן על ידי עו"ד מסאрова וכי מטעמו לצד עו"ד תלאווי, ולא במקומו.

עוד מוסר עו"ד תלאווי כי העביר הדיון למוטב אחר היא ההחלטה בטלת מעירה (piso בלשונו), שכן בית המשפט לא מוסמך להעביר תיק שבו ניתנה הכרעת דין למוטב אחר. דא עק"א, שגם כאשר עו"ד סבור כי ההחלטה מסויימת ניתנה על ידי בית משפט בחוסר סמכות צזו או אחרת, עליו להעמיד את בית המשפט על כך, ולבקש החלטתו בהתאם. יתר על כן, העלתו של עו"ד תלאווי נימוק זה מוציאה המרצע מהשקר, אם יש מי שעדיין לא השתכנע כי זה יצא, כך שברור שבחור באופן מופגן להטעם מההחלטה שלא נושא חן בעינו, ולא מדובר במקרה של מי שלא ידע על קיום ההחלטה.

למעלה מהנדרש יאמר כי טענת חוסר הסמכות אינה נכונה. ישנו מצבים שבהם שופט רשאי להעביר הדיון, גם לאחר שניתנה הכרעת דין על ידו. אדרבא, כאשר מדובר בהכרעת דין שניתנה שלא לאחר שמייעת ראיות, כאשר זכרו של אותו "מיין גישור" כנטען על ידיעו"ד תלואוי לא בא בפרוטוקול. אדרבא כאשר הדברים נעשו בנסיבות מיוחדות עת למוטב המקורי היה קושי לקיים דין בטוח זמינים נראה לעין. אדרבא, כאשר בית המשפט הבahir שהuder תגובה לאפשרות שהعلاה להעביר הדיון ממשמעה הסכמה לכך, וכזכורעו"ד תלואוי בחר לא להגביל גם זאת. ואם לא די בכל אלה, הרי באופן גם אם שופט מעביר דין היכן שלא היה מקום להעבירה, אין הדבר מהווה חריגה מסמכות אלא טעות בדיון.

במה שר תגובתו מציןעו"ד תלואוי כי התגובה הוגשה ברגע שהוא דבר עם הנאשם במעטך וזה הביע התנגדותו להעברת הדיון. ברור כי העמדה בעניין זה, כמו כמעט בכל עניין, הינה של הנאשם, וסיגרו מחייב לה. אולם, אם מסיבה צזו או אחרת לא הצליחעו"ד תלואוי לקבל את התייחסות הנאשם טרם המועד, הראשון כמו גם השני, שעד אליו נדרש להגביל, היה עליו לפנות לבית המשפט ולבקש אורכה למתן תגובתו, דבר שלא נעשה. יתר על כן, העלאת נימוק זה אף היא מלמדת על כך שבניגוד לנטען על ידו בפתח הדברים,עו"ד תלואוי היה מודע להחלטות שניתנו, אך על דעת עצמו בחר להתעלם מהן.

לבסוף מצינועו"ד תלואוי בתגובתו כי הטלת הוצאות הינה דבר נדיר ויש מקום לעשות כן במקרים הרואים. אולם, כעולה מן המקובל בתיאור התנהלותו שלעו"ד תלואוי, טרם תגובתו הנסקרת CUT ובודאי לגבי תגובה זו, זהה המקורה הרואית להטלת הוצאות, וב██ום ניכר. שכן, בכלל התנהלותו חזה פעמיחר פעםעו"ד תלואוי גבולות מחיברים בתנהלות שלעו"ד כלפי בית המשפט.

ודוק, ראוי להזכיר כי מותב זה נהוג אויר רוח וב██ונגורים אשר גורמים לבזבוז זמן היוקר ככל שהדברים לא נעשים בכוונת מכוון. כך, סיגגורים רבים, ובכללםעו"ד תלואוי, מażרים לא מעט לדינום, או שוכחים שהם קיימים, או שוכחים להודיע לנאים להגיע לדינום, ועוד התנהלות שמביאות לדחויות על גבי דחויות של דיןונים. בכלל זאת, נדיר מאד שמותב זה מחייב במצבים כאלה בהוצאות, הגם כי ניתן היה לעשות כן ממש המביאה במצטבר להשחתת זמן שיפוטי יקר, ואף מתפרקת לדינום של מותבים רבים אחרים.

אולם, כאשר מדובר בהשחתת זמן של בית המשפט עקב מה שהתגללה כטהנות מכוונת, בוודאי שיש מקום לחזיב בהוצאות; וכאשר הדבר מלאוה בעוד ועוד אמירות שאין מקום לקבלן מעורר דין כלפי בית המשפט, בין על פי תוכנן ובין נוכח אי התאמתן לעבודה, והכל כפי שפורט לעיל, יש מקום לחזיב בהוצאות בסכום גבוהה יחסית.

יתר על כן. למרבה הצער, אם לא די היה בתיאור המצער עד כה, הרי שזו אינה הפעם הראשונה שבהעו"ד תלואוי חוטא בתנהלות לא ראייה כלפי בית המשפט. כך אירע בת"פ 42696-07-16 בשילוב עם ת"פ 29136-02-16, עת בהחלטתי מיום 17/11/16 חוליב בהוצאות אישיות בסך 5,000 ₪, ומבל' שהוגש על כך ערעור מטעמו. אמן זמן רב חלף, אך נוכח אופן התנהלותו אז ו██ום ההוצאות שנקבע, מצופה היה כי הדבר ישאר כאירוע מצער חד פעמי. לא כך קרה, ומשכך יש מקום להוצאות לכל הפחות באותו סכום.

בסיומו של דבר סברתי כי הנכון הוא לחזור על סכום ההוצאות שנפסק בעבר. עם זאת, בשונה מזו, לא אסתפק בצעד של חיוב בהוצאות, וכי להגבר המניעה של הישנות מקרים דומים עבר את הסנגוריה הציבורית. מודע אני לכך שבתיק זה מדובר בייצוג פרטני, אך כאשר בתיקים רבים עוזד תלاؤו'י מקבל שכורו מהמדינה נוכח ייצוג מטעם הסנגוריה הציבורית, וכאשר החלטה זו מוכוננת לפני עתיד, ראוי שהסנגוריה תודיע, ותפעל כהכנותה.

סוף דבר, אני מחייב את עוזד עלאל תלאווי בהוצאות אישיות בסך 5,000 ₪, אשר ישולמו עד ליום 1/2/24.

העתק ההחלטה זו יועבר לב"כ הצדדים, וכן לסנגורית הציבורית המחויזת, עוזד דורות נחמני אלבק.

ניתנה היום, י"י כסלו תשפ"ד, 23 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.